

Stød til forbrugstilbøjeligheden i forbrugsligningen

Resumé:

I Papiret opstilles en delmodel indeholdende forbrugsligningen, samt en endogen bestemt formue. Der foretages et eksperiment, hvor forbrugstilbøjeligheden hæves med 1 %. Dette papir skal ses som en uddybning af eksperimentet bag figur 3.3 i den nye ADAM bog.

Nøgleord: Forbrug

Modelgruppepapirer er interne arbejdsrapporter. De konklusioner, der drages i papirerne, er ikke endelige og kan være ændret inden opstillingen af nye modelversioner. Det henstilles derfor, at der kun citeres fra modelgruppepapirerne efter aftale med Danmarks Statistik.

Sammenhængen mellem forbrug og formue i ADAM kan vises ved et eksperiment, hvor der stødes til forbrugertilbøjeligheden i ADAMS forbrugsligning, som uden konstant ser ud på følgende måde:

$$(1.1) \quad d \log(c) = 0,4 \cdot d \log(Y) + 0,407 \cdot \log\left(\frac{Y_{-1}^{0,9} \cdot W_{-1}^{0,1}}{C_{-1}}\right)$$

Til eksperimentet opstilles en delmodel indeholdende forbrugsligning, hvor formuen er endogent bestemt. Formuen endogeniseres i modellen, ved at sætte ændringen i formuen lig med opsparingen.

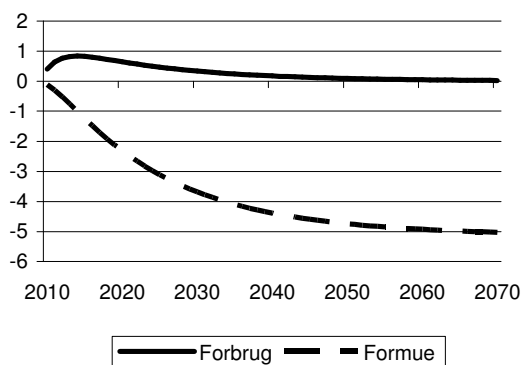
$$(1.2) \quad W = W_{-1} + Y - C$$

For at delmodellen følger ADAM, indføres en forrentning af formuen på 3,5 %. Dette giver det reelle indkomstbegreb Y_r , som er det, der benyttes som indkomstbegreb i delmodellen.

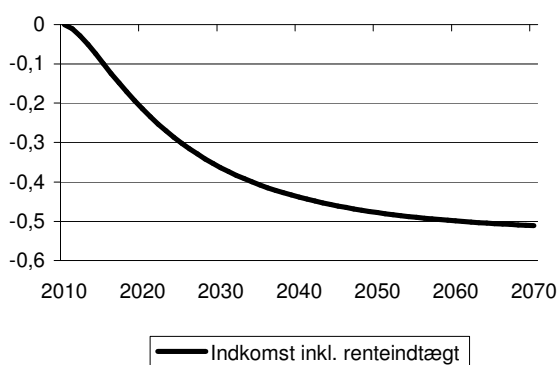
$$(1.3) \quad Y_r = Y + W_{-1} \cdot 0,035$$

I eksperimentet øges forbrugertilbøjeligheden ved at hæve det langsigtede forbrug i tælleren med 1 procent. En sådan justering svarer til at løfte hele forbrugsligningen med en konstant på 0.00407. Multiplikatoreffekterne af et sådan stød kan ses i figur 1 og figur 2.

Figur 1

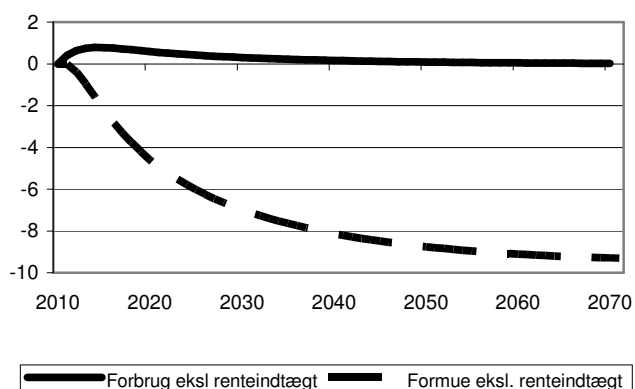
Figur 2

Den umiddelbare effekt af en øget forbrugertilbøjeligheden er en stigning i det faktiske forbruget, men fordi indkomsten forbliver uændret, falder opsparingen, hvilket mindsker formuen. Et fald i formuen vil på sigt medføre, at forbruget begynder at falde. Denne tilpasning fortsætter indtil den negative effekt af formuefaldet har opvejet den positive effekt af en højere forbrugertilbøjelighed.

Som det ses af figur 1 falder formuen med ca. 5 %. Havde indkomsten været konstant var formuen faldet 10 %, så ville forbruget være uændret og svarer til den uændrede indkomst, jf. figur 3. Indkomsten er imidlertid ikke uændret, men påvirkes af faldende renteindtægter, som følge af faldet i formuen, jf. figur 2. Dette øger tilpasningshastigheden, og absorberer ca. halvdelen af det forventede fald i formuen, som var forekommet, hvis indkomsten havde været uafhængig af formuestørrelsen. Den sammenvæjede effekt af de genererede formue- og indkomstfald er ca. 1 pct. ($= 0,9 \cdot 0,5 + 0,1 \cdot 5$), hvilket svarer til stigningen i forbrugstilbøjeligheden.

Figur 3

I de ovenstående er både renten og vækstraten 3,5 %. Hvis renten og vækstraten er ens, reducerer den lavere formue indkomsten med 3.5 pct. af formuefaldet, men det langsigtede opsparingsbehov reduceres også med 3.5 pct. af formuefaldet, så forbruget er uændret på langt sigt, jf. figur 1. Hvis renten derimod er større end væksten, bliver forbruget mindre på langt sigt, når forbrugstilbøjeligheden stiger, og hvis renten er mindre end væksten, bliver forbruget på langt sigt større, jf. figur 4. Ved en rente, som ligger 0,5 % point over vækstraten, kommer en langsigtet effekt på forbruget på -0,078 %. Ved en rente, som ligger 0,5 % point under vækstraten, fås en langt sigtet positiv effekt på forbruget på 0,086 %. Som det ses bliver effekterne tilnærmelsesvis de samme ved hhv. at hæve og sænke renten med 0,5 % point.

Figur 4

